

Сьогодні я розповім про те, як цупити пиріжки
в королівській кухні.

Ви ж знаєте, що всі батьки-королі й мами-королеви не дозволяють своїм донькам-принцесам їсти багато солодкого. Особливо пиріжків і кексів. Бо треба фігуру берегти, і ще ціла купа різного ляля-ля...

Але я вам скажу, що пиріжки дуже смачні — і їх треба їсти свіженькими. А де живуть свіженькі пиріжки? Звісно, на королівській кухні! Ото сьогодні ми разом із вами й будемо їх звідти... цупити!

Якщо хтось боїться, що мене піймають або злий кухонний гоблін-вартовий вкусить, — то заплющіть очі! Бо може статися все що завгодно. Але заради смачненького, запашного, свіженького пиріжка я готова ризикнути.

Отож перше, що нам слід зробити, — це підготуватися.

Я раджу вдягнути легке принцесяче платтячко і лосини та взути кросівки замість туфельок. Бо якщо доведеться тікати, то має бути зручно. А якщо ви вдягнете пишне бальне плаття й кришталеві туфельки — вас неодмінно впіймають!

Також важливо не забути прив'язати корону мотузкою або шовковою стрічкою. Бо якщо бігтимете і вона впаде й загубиться, — то якою ж ви після того будете принцесою? Зараз я взяла свою найменшу корону-обруч і закріпила її дуже міцно.

От, тепер я майже готова.

Настав час зібрати допоміжне приладдя.

Обов'язково візьміть рюкзак. Бо скільки ви встигнете з'їсти пиріжків, особливо на бігу? Краще скласти пиріжки в рюкзак і їсти вже в безпечному місці.

До того ж у рюкзак про всяк випадок можна покласти багато корисного.

Ось що нам знадобиться:

- Мобільне люстерко (адже смартфон ще не винайшли) — бо раптом треба буде подзвонити подружці-принцесі й запитати поради або

похизуватися смачнучими пиріжками. І як ви збираєтеся їх їсти, не сфоткавши і не виклавши в інсту або ФБ? Це ж купа лайків!

- Ліхтарик — бо він має бути напохваті в кожній принцесячій пригоді.

- Рукавички — бо свіжоспечені пиріжки можуть бути гарячі! Також із них може витікати варення, а ручки у принцеси завжди мають бути охайні та чисті.

- Іграшка — бо ж вам доведеться якось відволікти увагу. Тому маєте залишити на кухні дрібну іграшку, щоб усі подумали на молодшу сестричку. Доки її шукатимуть, ви встигнете все з'їсти й приховати сліди злочину. Якщо не маєте сестрички, можете лишити кістку або м'ячик свого домашнього улюбленця — нехай спробують його упіймати!

Ось ми й готові!

Підпишіться на мій канал, ставте лайки і дивіться наступне відео, де я вирушаю на кухню по пиріжки!

Вітаю вас на моєму каналі «Принцеса-блогерка»!
Продовжуємо нашу пригоду з пиріжками.
Ви згодні вирушити разом зі мною на королівську кухню? Я готова — і йду просто зараз!

Передовсім слід обережно вислизнути з кімнати, щоб лакей нічого не помітив. Я вже намостила купку одягу під ковдрою й зашторила вікна — тепер кожен нормальний лакей подумає, що я сплю, і не тривожитиме мене.

Ще доволі рано, тож ніхто ні про що не здогадається. І просто зараз пиріжки випікаються десь унизу в замковій кухні...

Уф-ф-ф, удалося вислизнути з кімнати... Лакей саме дрімав — хто рано встає, тому дехто пиріжки дає. 😊

Тепер біжимо до малої башти, бо звідти гвинтові сходи ведуть просто до королівської кухні.

Стій! Хтось іде: мабуть, варта.

Я геть про неї забула — а в неї ж у цей час враніщній обхід! Якщо мене впіймають, не бачити нам пиріжків...

Де заховатися?

Ага — гардеробна шафка.

Ледве встигла заскочити й причинити дверцята. Справді, вартові! Вже пройшли. Отак і вартують. Гаразд. Ходімо далі.

Ось і башта зі сходами. Хутчіш туди!

Ого, яка темінь! Світла немає. Електрику ще не винайшли, а свічок тут катма, тож на крутих сходах можна впасти, пом'яти плаття й зламати корону. Невеселі перспективи!

Але... та-дам! У нас є ліхтарик. Я ж казала, що ліхтарик доречний у всіх принцесячих пригодах!

Ось ми вже майже дійшли. Я відчуваю запахи з королівської кухні. Десь там нас чекають смачнющі пиріжки!

Лайкніть мій канал, і якщо нас назбирається сто тисяч — підемо далі!
До зустрічі!

Вітаю вас на моєму каналі «Принцеса-блогерка»!
Наша пригода з пиріжками триває.
Ви вже лайкнули мій канал сто тисяч разів,
і ми можемо рушати далі!

Обережно прочинивши двері, я бачу величезну королівську кухню, де працює багацько кухарів. Усі вони бігають, метушаться...

От халепа — я й не подумала, що їх тут аж стільки буде зранку. Треба терміново вигадати план!

Ах, як смачно пахнуть свіжі пиріжки...

Тож план такий: треба упіймати пацюка й запустити його на кухню. Зчиниться гармидер, і я побіжу до пекарні.

Але де ж узяти пацюка?
До того ж я принцеса і гризунів боюся. Це складно. Гм...

О, також добрий варіант — киця. У нас на поверсі саме одна живе. Доведеться підніматися назад.

Так — ось сходи, двері, коридор, гардеробна, вартіві, порожній коридор... Нумо шукати кішку.

Бачу її! Он вона, на вікні, наша Мері. Киць-киць, йди-но до мене, любачка... Ох, яка ти гарна кішечка! Я тебе погладжу, а ти мені допоможеш, гаразд? Мила кішка, любачка Мері, онде сходи, далі — двері... Ідемо знов до кухні.

Так, ми на місці.

Мері, сподіваюся, що ти ще не снідала сьогодні? Десь там, на кухні, є сметанка й молочко, біжи шукай.

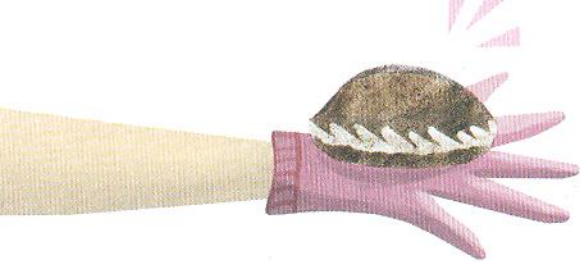
Кішка вже на кухні — чекаємо. 😊

«Агов! Хто пустив сюди кота?! Ловіть його! Геть з кухні! Це неподобство! Геть!»

Наш план спрацьовує, і нарешті ми можемо рушати далі. Спочатку я перебігаю за велику шафу, потім за тумбу з мисками, далі нишком просуюся до пекарні — і ми на місці!

Як же смачно пахнуть піріжки! Годі стриматись! Я хочу їх їсти просто зараз!

Але не можна.

Валеріє, зосередься! Бо упіймають — і блогу, та й пригоді, кінець...

Вдягаю рукавички. Викладаю іграшку на стіл. Рюкзак готовий до завантаження пиріжками!

Ось він, перший! Відчуваєте, як він пахне теплою здобою — неймовірно...

Гм... ням... гам... уф-ф-ф... гарячий! Але ж який смачний!!!

Ой, Валеріє, ти ж принцеса — зберися! Не можна їсти, сидячи на підлозі, не вимивши руки та ще й у рукавичках!

Один, другий, третій... Швидше!

«А-а-а, хтось цупить королівські пиріжки! Онде, дивіться! Бігом до пекарні! Вартові! Агов!»

Схоже, кішку вже впіймали — і мене помітили. Саме час тікати! Бігом!

Уф-ф, ледве встигла непомітно вислизнути в башту! Як бачите, спортивне взуття й легке принцесає вбрання нас урятувало, як я й казала.

Час повертатися у свою кімнату.

Але тут, у темряві башти, треба бути обережною. Де ж мій ліхтарик? Ага, ось він...

А-а-а! Щось намагалося мене чи то вхопити, чи то вкусити! Ану геть!

Дрібний гоблін усе-таки вистежив мене. Добре, що він не вмів говорити і нікому про мене не розкаже. Після стусана він покотився сходами, але будь-якої хвили може з'явитися знову. Треба тікати!

Нарешті мій поверх. Ух-х... чекайте... маю віддихатися...

Тепер обережно визираю в коридор — бо ж раптом варта. Ніби немає. Йдемо далі.

От же ж халепа — лакей уже не спить. Сидить, куняє просто біля дверей.

Є ідея!

Ви знаєте, що лакеям у замку ніколи не дістаються свіжі гарячі пиріжки? А все через те, що, коли лакеї потрапляють у їдальню, королівська родина вже поїла й пиріжки охололи. Гадаю, що запах

